

Olešnický zpravodaj

2025

Ohlédnutí za událostmi roku 2025

2025

Rok, kdy se zase makalo, smálo, občas brblalo – a přesto všechno jelo dál po olešnicku.

Milí Olešničáci,

říká se, že kdo má ruce, ten pomáhá – a kdo má propisku, ten píše. A tak se stalo, že mě paní starostka pověřila úkolem, který se těžko odmítá:

„Ty to napíšeš, máš na to cit... a prý i čas.“

No, uvidíte sami, jak moc „citlivě“ to dopadlo. Abychom se vyhnuli všem souhlasům a papírování, nebudeme nikoho jmenovat. Kdo ví, ten ví – a kdo neví, ten se to dozví stejně, nejpozději u regálu s rohlíky.

Důležité ale je, že za vším, co tu funguje, stojí práce, které nejsou vždy vidět, ale bez nich by se Olešnice rozpadla, jak sněhulák při oblevě. Ta práce, co začíná ještě dřív, než se ostatní probudí, a končí dávno poté, co se rozsvítí osvětlení. Ta, co zajišťuje, že teče voda, svítí světla, silnice jsou průjezdné, papíry v pořádku, děti mají kam jít, tráva neschovává kolena a kultura žije i bez královského rozpočtu.

Jsou to hodiny údržby, úklidu, plánování, kopání, psaní, nošení, sázení, vyřizování a opravování všeho, co „by se mělo“. To všechno tvoří ten nenápadný zážrak jménem fungující obec.

Takže děkujeme všem, kdo tuhle mašinu udržují v běhu – s hlavou, rukama i srdcem. Díky nim se nám v Olešnici žije tak, jak se žít má.

A teď už se pohodlně usadte – a pojďme se společně ohlédnout za rokem, který byl místy perný, místy veselý, ale rozhodně nezapomenutelný. Rok, který nás naučil, že i v malé horské vesnici se dá zažít velká dávka událostí... a někdy i dobrodružství.

Kdybychom měli rok 2025 popsat jednou větou, asi bychom řekli: *„Bylo toho hodně. Opravdu hodně. Ale zvládli jsme to – po olešnicku.“*

To je způsob, který se dá popsat takto: trocha improvizace, hodně práce, zásoba trpělivosti, občas slušná dávka ironie a hlavně – parta lidí, která se nebojí přiložit ruku k dílu, když je potřeba.

LEDEN

Když nový rok začíná gulášem a detektivkou.

Rok jsme otevřeli tradičním Silvestrovským guláškem na náměstí – takovým tím, který zahřeje tělo i duši, a díky kterému si člověk uvědomí, že žít v Olešnici je hlavně o tom být spolu.

A protože tradice jsou tradice, potkali jsme se v počtu, který by nám mohl závidět kdejaký okresní ples.

Jenže kromě guláše nám leden nadělil i nové „pobavení“ – anonymní oznámení na Policii ČR. Styl psaní byl sice tak prozrazující, že by ho rozluštil i cvičený papoušek, jen podpis chyběl. Ale dobře. Říkáme si: když má někdo čas psát, máme aspoň jistotu, že se nenudí.

Naštěstí měl leden i světlé momenty: knihovna se dočkala menší rekonstrukce a hlavně života.

A navíc se uskutečnila Tříkrálová sbírka, která u nás vynesla krásných 17 091 Kč. A to je částka, která zahřeje mnohem víc než guláš.

ÚNOR

Měsíc, kdy jsme napsali víc dopisů než Ježíšek pohlednic.

V únoru jsme se pustili do boje za zachování Dětského domova v Sedloňově.

Psali jsme na kraj, psali jsme do Senátu, psali jsme všem, u kterých jsme doufali ve špetku zdravého rozumu. K některým dorazila naše slova, k některým zřejmě ne.

Nepodařilo se uspět tak, jak jsme si přáli, ale svědomí máme čisté a víme, že jsme udělali maximum. Jen je člověku občas líto, že špetka srdce a selského rozumu se nedá přibalit do dopisu.

BŘEZEN

Měsíc masek, vody a velké proměny hřiště.

Karnevaly – jeden pro dospělé, druhý pro děti, se opět vydařily. Masky byly nápadité, některé dokonce až znepokojivě realistické.

K tomu se rozjela velká novinka: samoodečty vodoměrů. Popravdě jsme čekali trochu chaosu. Ale ne všechno přišlo včas (někdy i elektroměry), spořádaně, bez paniky.

V Olešnici nastal krátký okamžik dokonalé harmonie. A mezitím jsme začali „zabydlovat“ dětské hřiště. Jakmile slezl sníh, pustili jsme se do úklidu odpadků, přibýly nové hračky, lavičky, během léta nové prvky na míčové ploše, dokončil se plot, upravit horní svah. Společně s nejbližší sousedkou hřiště jsme zasadily květiny. Hřiště začalo konečně vypadat jako místo, kde si děti chtějí hrát a dospělí si chtějí sednout – a nejen rychle proběhnout kolem.

DUBEN

Měsíc, kdy se čarovalo nejen na sletu, ale i na úřadě.

Duben byl akční. Obecní úřad se začal měnit k nepoznání. Bouraly se příčky, upravovaly se prostory, připravoval se výtah, který se měl stát hlavní hvězdou rekonstrukce.

Hasiči dostali termokameru z dotace, aby jejich práce byla zase o kousek bezpečnější.

A pak tu byl Cirkus Paldus, který rozzářil oči úplně všem. A protože chceme, aby radost byla dostupná každému dítěti, zaplatili jsme vstup žákům ze školy i školky.

Nechyběl ani tradiční Slet čarodějnic. Stezka byla skvělá, hranice vysoká, špekáčky mizely rychleji než myši ze spíže.

KVĚTEN

Májka stojí, jaro se tváří chladně a stezka roste.

Na náměstí opět vyrostla májka, která vypadala nádherně, i když se do ní opíral chlad, jaký by se líbil spíš tučňákům než lidem.

Pokračovala výstavba Stezky za Králem Permoníků – díky příspěvku Nadace ČEZ ve výši 100 000 Kč vyrostly čtyři nové panely.

Dále se podařilo při chatitativní akci Český den proti rakovině vybrat 3 265 Kč.

Ke květnu neodmyslitelně patří tradiční a nezapomenutelný Majáles, jehož atmosféra byla naplněna radostí a odhodláním. I přes nevyzpytatelné dešťové srážky, které se snažily zkazit náladu, se organizátoři a účastníci nevzdali.

Mezi tím vším se do květnového kalendáře vepsala i Noc kostelů. Kdo ji zažil, ví, že to nebyl jen „další program“, ale večer s duší – otevřené dveře, světla svíček a ticho, které má svou sílu.

ČERVEN

Setkání starostů, Zámeček v novém a začátek prázdnin.

Červen odstartovalo setkání Destinační společnosti Novoměstsko, tedy starostů okolních obcí. Setkali jsme se v areálu TJ Start, kde jsme připravili pohoštění. Byla to příjemná schůzka, kde zaznělo mnoho dobrých nápadů o tom, kam náš region při společné spolupráci může směřovat.

V červnu jsme také uzavřeli novou nájemní smlouvu s provozovateli Loveckého zámečku. Nejprve otevřeli zahrádku, pak postupně oživil celý objekt. Náměstí díky nim rozkvetlo – doslova i obrazně.

Také byla schválena podpora pro obchod v naší obci Královehradeckým krajem ve výši 60 000 Kč + 60 000 Kč schváleno zastupiteli.

A poslední červnový víkend? Patřil dětem, létu a prázdninové euforii. Hraníbrání, tradiční loučení se školou, se povedlo jako každý rok – smích, soutěže, hry, prostě všechno, co má správné prázdninové startovací tlačítko mít.

ČERVENEC A SRPEN

Léto, kdy slunce střídaly mraky a akce střídaly akce.

Prázdniny v Olešnici většinou vypadají tak, že děti zmizí na kolech, rodiče na zahradách a turisté jsou všude. Letos to nebylo jiné – jen toho bylo možná ještě o trochu víc.

Hned na začátku léta jsme se ocitli za hranicemi, konkrétně v sousedním Lewin Klodski, kde probíhala přeshraniční akce plná tvoření, soutěží a malování. Olešnice měla své malé i velké reprezentanty, kteří se nenechali zahanbit, a dokonce se umístili na předních příčkách a byli adekvátně oceněni. Některé obrázky byly tak povedené, že by se neztratily ani v galerii. A hlavně – odjeli jsme se skvělým pocitem, že kreativita na horách rozhodně neklesá s rostoucí nadmořskou výškou.

Během léta jsme se také pustili do zkulturnění prostoru u bývalé Sněžky, který konečně dostal jasnější tvář. Už to není jen „ten kout, který tam prostě byl“, ale místo, které kvete.

ZÁŘÍ

Návrat do reality a velké stavební kroky.

Září má zvláštní kouzlo – děti se vrátí do školy, léto se láme v pŕlce, a člověk najednou zjistí, že stavební práce se přes prázdniny nijak samy neudělaly. A tak jsme se vrátili k rekonstrukci obecního úřadu.

Pracovalo se na plné obrátky. Výtahová šachta, příprava elektroinstalací, dodělávky všeho, co obvykle nejde vidět, ale rozhoduje o tom, jestli věci fungují.

Výtah byl jedním z klíčových projektů – nejen kvůli komfortu, ale kvůli dostupnosti služeb pro každého. Spolu s příspěvkem Královéhradeckého kraje ve výši 528 000 Kč se nám podařilo dostat rekonstrukci do závěrečné fáze.

Stavební ruch se ozýval dál – a rekonstrukce obecního úřadu pokračovala v plném tempu. V horních patrech se objevila nová okna, dělaly se rozvody vody i elektřiny, prostory se čistily, měřily a připravovaly na další fázi.

A proč to všechno?

Ne proto, že bychom se rádi dívali na lešení, ale protože chceme, aby obecní úřad konečně využil svůj potenciál naplno. V plánu je, aby se do budovy mohly přestěhovat knihovna a muzeum, a vzniklo tak centrum setkávání pro všechny věkové kategorie – místo, kde se potkají děti s babičkami, čtenáři s nadšenci a nápady u čaje.

Konalo se také tradiční sportovní klání – atletický pětiboj na místním sportovišti. Letos bylo vidět, že prázdniny některým dodaly rychlost, jiným barvu pleti a dalším minimálně chuť zabojovat. Atmosféra byla jako vždy výborná.

A aby toho nebylo málo, od září jsou na webu obce k dispozici již z digitalizované kroniky, do kterých mohou nahlížet všichni zájemci. Historie tak konečně nemusí čekat jen na otevření archivu – teď je dostupná odkudkoli.

Kroniky naleznete na následující adrese nebo se na ně prokliknete z našich webových stránek.

ekroniky.cz/obec-olesnice-v-orlickych-horach

ŘÍJEN

Rampa, jídlo a trochu toho strašení.

Říjen patřil dokončování a zpřístupňování.

K budově Obecního úřadu jsme vlastními silami vybudovali nájezdovou rampu, aby se do ní dostali i ti, kterým schody komplikují život. A nejen do úřadu – rampa zároveň otevřela možnost vidět náš krásný mechanický betlém opravdu každému.

Proběhla také úprava prostor obecní dílny, hlavně modernizace vytápění, což přinese nejen teplo, ale i úsporu energií – a upřímně, kdo by to v dnešní době neocenil. A hned vedle se buduje nové stání pro kontejnery, určené primárně pro č. p. 14. O tom, proč budou za plotem, se dočtete o pár stránek dále.

V kostele se konal krásný koncert Polyfonního sdružení z NMnM – přesně ten typ kulturního zážitku, kdy se vám zpomalí tep a najednou se svět zdá zase přívětivější.

Konec října si u nás nikdo neumí představit bez Posezení s přáteli na TJ Start. Zatímco déšť nebral ohledy na nikoho a lilo tak, že by člověk raději stavěl archu, pod přístřeškem se odehrával malý hrdinský epos. Příkládat pod prase v lijáku, hlídat oheň, teplotu i správný čas – to nebyla jen kuchařina, to byla disciplína na hraně statečnosti. Výsledek? Křupavé, voňavé, zmizelo rychleji než sušené prádlo v poryvu větru. Stoly se prohýbaly pod dobrotami, které donesly sousedky z celé obce, člověk nevěděl, jestli je na setkání nebo na ochutnávce regionální kuchyně. Zpívalo se, tančilo, smálo a na chvíli se zapomnělo na starosti.

Poslední den měsíce patřil Strašidelnému večeru. Ve škole jste mohli, vidět neskutečně propracovanou výzdobu, podpořit děti zakoupením vánočních ozdob a pokračovat stezkou odvahy na náměstí. Světýlka lemovala cestu, ale i tak byla nevyzpytatelná. Děti soutěžily a hrály hry, smály se i křičely podle toho, co na ně zrovna vyskočilo. Na náměstí zářila výzdoba, zněla hudba a kostlivec ve foto koutku měl takovou popularitu, že s ním chtěli fotku i dospělí.

Výrazy dětí mluvily za vše – směs nadšení, úžasu a lehké hrůzy, kterou zažít prostě musíte.

LISTOPAD

Uzavírky, sbírky a velké finále rekonstrukce.

Listopad začal trochu dramaticky – prodejna byla na tři týdny uzavřená, ale zajistili jsme náhradní řešení, protože bez základních potravin to není ono.

Zároveň jsme se zapojili do sbírky starých mobilů, které částečně putovaly na podporu dětí v Jedličkově ústavu. Jsou věci, na kterých se v Olešnici shodneme snad všichni. Například v tom, že pomáhat má smysl.

A pak přišla chvíle, na kterou jsme čekali od jara: výtah i nájezdová rampa byly dokončeny a zkolaudovány. Budova úřadu se stala plně bezbariérovou, což je krok dopředu jak technicky, tak i lidsky.

Opravdový vrchol listopadu přišel poslední pátek, kdy se Olešnice rozzářila. Na náměstí se konalo Rozsvícení vánočního stromu a vlastně nejednoho. Děti recitovaly, saxofon rozezněl melodie, které se nesly po celém okolí, a vzduchem se linula vůně zelňačky a svařáku. Nejvoňavější ze všeho byl ovar, ale toho jste si jistě všimli. Všude kolem svítila světýlka, a tak byly k vidění jen samé úsměvy.

A tak jsme se přes rok 2025 dostali až na jeho konec. Rok plný práce, úklidů, jednání, budování, setkávání, kultury, dětí, tradic i sousedské soudržnosti. Rok, kdy jsme se zase naučili, že i v malé obci se dají dělat velké věci, a že když se spojíme, zvládneme všechno.

PROSINEC

Vánoce, světýlka a tradice, které drží obec pohromadě.

Prosinec zabalí Olešnici do dechberoucího kouzla. Mráz štípe do tváří, světýlka svítí do tmy a člověk vnímá, že čas jde o něco pomaleji.

Chodil Mikuláš, anděl i čert – a že bylo vidět radost v dětských očích! Děkujeme všem, kteří tuto krásnou tradici drží při životě a také těm, kteří je pozvali k sobě domů. Takové drobnosti totiž vytvářejí velké vzpomínky.

A protože sváteční čas v Olešnici nikdy není bez jiskry soutěživosti, náš vánoční strom a výzdoba na náměstí obhájily loňské okresní prvenství v online anketě Rychnovského deníku!

Získali jsme 543 hlasů, a to už je počet, který potěší. Díky všem, kteří nás podpořili – ať už hlasem, nebo jen tím, že se přišli podívat.

V kostele se konal vánoční koncert, proběhlo vítání tří nových občánků a celý měsíc se nesl v duchu přání, klidu a příprav na nadcházející nový rok.

ROK VE ŠKOLE

...aneb tam, kde to žije každý den.

Text o dění ve škole mi napsala paní ředitelka – a moc jí za to děkuji. Je radost číst, že ve škole se opravdu žije. Je v ní cítit energie, nadšení i srdce všech, kteří tam denně jsou.

Letos jsme ale museli řešit i méně veselé téma – dofinancování, aby škola mohla dál fungovat v plném rozsahu s lidmi, které potřebuje. Důvodem je změna systému, kdy financování nepedagogických pracovníků bylo převedeno na zřizovatele, tedy na obec. Nebyla to jednoduchá situace, ale zvládlí jsme ji společně.

Co jsme dělali ve škole v roce 2025?

Naše ZŠ a MŠ se i v letošním roce zapojila do projektu Šablony II – inovativní vzdělávání, který je financován z OP VVV, jehož cílem je zvyšovat kvalitu výuky a rozšířit nabídku aktivit pro děti, podporovat profesní růst pedagogů a přinášet dětem moderní vzdělávací metody. V rámci projektu probíhá inovativní vzdělávání formou projektových dnů i další vzdělávání pedagogů. Škola tak posiluje individuální přístup, rozvoj čtenářských i matematických dovedností a moderní formy učení, které odpovídají potřebám malotřídního vzdělávání. Projektové dny probíhají ve škole i mimo ni, kde se děti učí propojením předmětů a praktickými činnostmi.

Projekt přináší výrazné obohacení výuky – děti pracují více samostatně, tvořivě a v souvislostech, učitelé získávají nové inspirace a škola může efektivně reagovat na individuální potřeby dětí. Zejména v podmínkách malotřídní školy jsou tyto aktivity velkým přínosem, protože posilují osobní přístup, motivaci a rozvoj každého dítěte, vzájemnou spolupráci napříč ročníky i s dětmi z MŠ.

V uplynulém období se naše škola věnovala řadě vzdělávacích aktivit. V mateřské škole probíhaly tematické dny (Jarní zahrádka, Pletu, pletu pomlázku, Domácí zvířata, Čarodějnický rej, Svátek maminek, Den dětí, Zatočíme globusem) zaměřené na rozvoj kreativity, pohybových dovedností a poznávání okolního světa. Výsledky svého tvoření mají naši nejmenší vystaveny v mateřské škole. Děti se s nadšením podí-

lejí na výzdobě třídy i společných prostor. Jejich práce dodávají škole radost, barvy a příjemnou atmosféru. V základní škole pokračovala výuka obohacená projektovým vyučováním, exkurzemi a odbornými přednáškami (Knihovna Olešnice v O. h., Velikonoce, Den Země, Všechny barvy podzimu, Robotické hračky a učební pomůcky, Dopravní výchova a IZS, První pomoc).

Absolvovali jsme společně akce – navštívili zajímavá místa (Archeopark Všešary a ZOO Stěžery), setkali se s odborníky (canisterapie, felinoterapie a keramická dílna, dravci, Olešnický strašidelný večer – výstava dětských prací a výrobků ve škole).

Aktivně se zapojujeme do akcí pořádaných obcí Olešnice v Orlických horách a připravujeme vystoupení na tradičních akcích (rozsvícení vánočního stromu, vítání občánků).

V naší škole klademe důraz na to, aby učení nebylo jen o sezení v lavicích a děti poznávaly svět jen z učebnic, ale především vlastní zkušeností. Pravidelně vyrážíme ven – do přírody, na školní dvůr, kde děti pozorují změny v přírodě, zkoumají okolí a učí se praktickým způsobem. Výuka v terénu je pro ně nejen zábavná, ale i velmi přínosná. Neméně důležitou součástí naší práce jsou školní výlety. Během roku jsme navštívili různá místa České republiky – od historických památek až po přírodně zajímavé lokality (Utzův mechanický betlém, Rozhledna Olešnice v Orlických horách, Hvězdárna a planetárium Hradec Králové, Národní muzeum Praha). Každý výlet je pro děti příležitostí objevit něco nového, zažít radost z poznávání a strávit čas mimo školní lavice.

Školní družina nabízí dětem během celého roku pestrou škálu činností – výtvarných, hudebních i sportovních. Děti mají možnost rozvíjet své dovednosti, zkoušet nové techniky, učit se spolupracovat a objevovat, co je baví. Velkou oblibu mají hudební hry, tvořivé dílny i různé sportovní aktivity, které probíhají venku i v prostorách školy. Výrobky dětí, malované a kreslené obrazy i další originální výtvo-ry zdobí celoročně školní prostory a letos na podzim byly všechny k vidění ve škole na výstavě v rámci akce Olešnický strašidelný večer. Výstava ukázala, jak jsou děti nápadité, kreativní a jak pestrá je činnost naší družiny.

Děkujeme všem, kteří se podílí na chodu školy, a těšíme se na další společné aktivity.

KOLEKTIV SENIORŮ

kolem knihovny rozhodně nezahálí... aneb důkaz, že aktivní život u nás nekončí ani v důchodu.

Aktivních seniorů je v naší obci opravdu požehnaně – a energie, kterou do svých činností vkládají, by vystačila na pohon menší elektrárny. A protože by byla škoda vynechat ty, kteří dokazují, že věk je jen číslo a elán má vlastní směrovací číslo, požádala jsem kolektiv seniorů sdružujících se kolem knihovny, aby mi poslali shrnutí svých aktivit. Trochu jsem jim to přepsala... ale jen tak, aby se vešli na stránku – duch, humor i srdce zůstávají přesně jejich.

Cvičíme jógu, trénujeme paměť, navštěvujeme Univerzitu třetího věku, vyrážíme na pěši i poznávací výlety, pravidelně se scházíme v knihovně a s péčí se staráme o náš kostel.

Na hodinách jógy se nás sejde pokaždé jiný počet, ale jedno je jisté – dobrá nálada nechybí.

K novinkám roku patřil i kurz trénování paměti, při kterém jsme se s humorem naučili, že i zapomenuté brýle mohou být vlastně trénink.

Naše virtuální přednášky Univerzity třetího věku se letos zaměřily na umění, historii a architekturu – zkrátka všechno, co rozšiřuje obzory.

A protože vzdělávání má být i o přátelství, každé setkání končí dobrou kávou nebo obědem, kde se probírá všechno od gotiky po recept na štrúdl.

Tradičně nechybí ani poznávací výlety – v letošním roce jsme vyrazili například do Polska, kde jsme obdivovali nádherný dřevěný protestantský kostel ve Świdnici a kostel svaté Marianny v Kamienci Ząbkowickém.

Spolupráce se seniory z Nového Hrádku se osvědčila i tentokrát – společně jsme podnikli několik turistických vycházek a poznávacích výletů po okolí. Vždy se přitom najde čas na smích, dobré slovo a samozřejmě i na společné foto na památku.

Staráme se i o kostelní výzdobu, úklid a drobné opravy, aby náš kostel zůstal důstojným a krásným místem. Naše úsilí vyvrcholilo při Noci kostelů, kdy jsme se postarali o výzdobu, osvětlení i klidnou atmosféru, která si získala každého návštěvníka.

Protože se často scházíme právě v knihovně, sledujeme s radostí její proměnu a těšíme se na nové prostory v rekonstruované radnici, kde bude sídlit knihovna i muzeum.

Vážíme si práce všech, kteří tento nápad přivedli k životu, a děkujeme za to, že krok za krokem vzniká místo, které bude patřit všem.

A teď – výzvy do roku 2026:

PARKUJ S ROZUMEM

...aneb jak nezavařit popelářům, kontejnerům ani trávníku.

Víme, že v Olešnici skoro každý vlastní auto – a někteří i dvě, tři, čtyři... Ale přesto prosíme: nechme náměstí dýchat. Jsme rádi, že už tam nestojí velká vozidla, obytné domy na kolech a auta, která se nevešla jinam – díky tomu se tam vejde popelář, sypač i hasič. A to je, uznejte, důležitější.

A teď k věci. Neparkujte před a v těsné blízkosti zelených kontejnerů na listí.

Když se k nim auto nedostane, kontejnery se nevyvezou a pak přichází otázka: „Proč jsou plné?“ – No, protože jste je zablokovali! Týká se to hlavně prostoru „u váhy“, kde se naposledy nedalo projet ani pro větve, zato se podařilo „pěkně“ rozjezdit trávník.

Kam tedy s autem? Na vlastní pozemek nebo na parkoviště vedle hřbitova či parkoviště „u Sněžky“ – místa tam je dost a klid taky.

TŘÍDME, PROSÍM!

**...aneb odpad, který má
hlavu i patu (a samolepku)**

**Třídění odpadu je sice
téma, které obvykle
končí větou „jojo, to bych
taky měl“, ale tentokrát
prosíme:**

– BERTE HO VÁŽNĚ! –

Každá PETka, kelímek nebo papír, který skončí tam, kde má, totiž není jen dobrý pocit, ale i peníze, které se vrací zpátky do obecní pokladny. A čím lépe třídíme, tím víc se jich vrací.

Z těchto prostředků se pak opravují cesty, vysazují stromy, pořádají akce... zkrátka věci, které dělají z Olešnice hezčí místo k životu.

SAMOLEPKY NA POPELNICE – BEZ NICH TO (DOSLOVA) NEVYVEZEME!

Každý, kdo má doma popelnici (a že by jí měl mít každý), si od 5. ledna 2026 musí v kanceláři obecního úřadu vyzvednout samolepku, kterou si nalepí na všechny své nádoby na směsný odpad.

Tato samolepka je důkazem, že je vaše popelnice registrovaná a patří ke konkrétní domácnosti.

Kdo nebude mít samolepku nalepenou do konce února 2026, jeho popelnice NEBUDE VYVÁŽENA. A to by byl, uznejte sami, zbytečný malér. Takže prosíme – vyzvedněte, nalepte a mějte tak klid.

KONTEJNEROVÉ MÍSTO U GARÁŽÍ – NE, OPRAVDU TO NENÍ SKLÁDKA!

Rádi bychom připomněli, že kontejnerové místo u garáží je monitorováno kamerovým systémem 24/7.

Ano, vidíme vás.

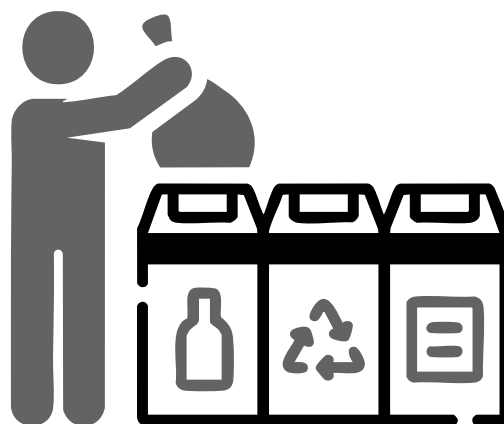
A víme, kdo tam vykládá věci, které tam nepatří – suš, nábytek, stavební materiál, barvy, koberce či jiný „poklad“, který se měl ocitnout úplně jinde.

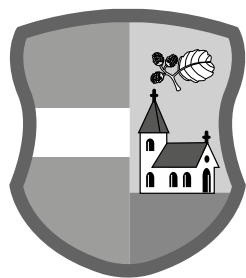
Takové případy řešíme individuálně – voláme, domlouváme, vysvětlujeme. Ale upřímně – bylo by mnohem lepší, kdybychom volat vůbec nemuseli. Stačí trocha ohleduplnosti a zdravého rozumu.

PODNIKATELÉ, POZOR!

Každý podnikatelský subjekt působící v Olešnici, ano i vy, kteří pronajímáte, musí mít zajištěn vlastní systém nakládání s odpady – tedy vlastní nádoby na komunální odpad a vlastní smlouvu se svozovou firmou Marius Pedersen a.s.

Obecní systém slouží pouze pro domácnosti. Je to fér, přehledné a hlavně – v souladu s předpisy.

SLOVO STAROSTKY

Rok se s rokem sešel a my jsme zase o pár zkušeností, úsměvů i drobných šrámů bohatší.

Byl to rok plný práce, setkávání, kulturních akcí, sousedské pomoci a chvílí, kdy jsme si znovu ověřili, že v Olešnici to prostě žije.

Děkuji všem, kteří se během roku zapojili – ať už šlo o úklid, opravy, organizaci akcí, pečení, zpívání nebo jen prosté „mám čas, pojďme to udělat“.

Bez vás všech by naše obec nebyla taková, jakou ji známe – malá, ale se srdcem, které bije naplno.

A teď k jedné věci, která si zaslouží zmínku:

6. prosince proběhlo setkání seniorů, na které jsem, poněkud překvapivě, nebyla pozvána.

Během následujících dní se mě na to ptalo hned několik seniorů, kteří byli zmateni, proč jsem na akci chyběla – a ukázalo se, že pozvánku tentokrát nedostali ani někteří z nich.

Nedělám z toho tragédii, ale bylo by hezké, kdyby se podobné akce konaly tak, jak mají – pro všechny, kdo se cítí být součástí Olešnice.

Na závěr mi dovolu popřát vám všem, bez výjimky, klidné vánoce, hodně zdraví, pohody, úsměvů a sil do nového roku 2026.

Ať máme i nadále chuť spolupracovat, bavit se, tvořit a dělat z Olešnice místo, kde se dobře žije – i směje.

Protože všechno ostatní se dá vždy zvládnout... po olešnicku.

Monika Jelenová

A ÚPLNĚ NA ZÁVĚR...

Pokud jste se poctivě prokousali až sem, smekám pomyslný klobouk a zároveň děkuji. Víím, že to nebylo krátké čtení – ale upřímně, zkuste stručně popsat jeden olešnický rok!

Přesto doufám, že jste se u čtení alespoň párkrát pousmáli, pár věcí si připomněli a třeba i pár jmen si domysleli (protože kdo ví, ten ví :)).

Zpravodaj jsem psala s úctou, snahou o nadhled, občas s kávou – čajem v ruce a s vědomím, že perfektní stejně nebude – zato upřímný snad ano.

Díky, že jste četli, smáli se i kroutili hlavou.

Zuzana Novotná

KONTAKT S OLEŠNICÍ

Pro všechny rady, řešení životních hádanek a otázek typu:

„Proč prší jen, když chci grilovat?“

„Kdy se vyváží popelnice?“

„A kde se tady vlastně bere ten klid?“

Obecní úřad Olešnice v Orlických horách

Volejte na 494 660 163 nebo pište na email obecniurad@olesnice.net nebo se za námi stavte osobně.

Nevíme úplně všechno, ale víme, koho se zeptat, a to se počítá. A pokud telefon zvoní, e-mail se ztratí v éteru a ty už si vážně nevíš rady, zavolej starostku Moniku Jelenovou – 724 186 807.

Protože, když selže všechno ostatní, naše starostka to jistí :).

Silvestrovský gulášek

zelňačka
svařák
čaj
ZDARMA

31. 12. od 15 hodin

na náměstí v Olešnici v Orlických horách

Olešnický zpravodaj

2025

www.olesnice.net